

magten. Tværtimod, man følger her fuldt ud det Princip, Lovgivningsmagten vedtog ved Loven af 23. Maj 1873. Ved det lille Tillæg, vi da fik til Næringsloven, blev der givet en Bestemmelse, hvorefter de kommunale Raad fik Ret til i deres Vedtægter at begrænse Antallet af Beværtninger, og Hovedformaalet med det foreliggende Lovforslag er kun at give de kommunale Vælgere Ret til kommunevis at begrænse eller helt forbyde Beværtning og Handel med stærke Drikke. Man vil altsaa se, at det ikke er et nyt Princip, man er kommen ind paa, men kun en videre Udvikling af det Princip, Rigsdagen allerede vedtog i en Lovbestemmelse i 1873. Naar man i 1873 gennemførte en saadan Bestemmelse, var det foranlediget ved, at Næringsloven af 1857 indførte den saakaldte frie Beværternæring for Købstædernes Vedkommende. Resultatet af dette Skridt udeblev nemlig ikke. I Løbet af faa Aar blev Beværtningernes Antal i Forhold til Folkemængden fordoblet, og Følgen af det stærkt stigende Antal af Beværtninger i Købstæderne angiver Købstadkommissionen i sin Betænkning af 6. September 1871 var en stærkt stigende Fattigdom og Usædelighed i vore Købstæder. Derfor henvendte Købstadkommissionen sig til Lovgivningsmagten og udbad sig dens Støtte til at raade Bod paa dette uheldige Forhold. Det var det, der gav Anledning til, at Lovgivningsmagten i 1873 gennemførte den Bestemmelse, hvorefter de kommunale Raad fik Ret til at begrænse Beværtningernes Antal, og de kommunale Raad i Købstæderne have benyttet sig af denne Ret.

Jeg er selvfølgelig ogsaa enig med den højtærede Minister i, at Beværtning med berusende Drikke ikke maa indskrænkes udover den tilstedeværende Trang, og dette fremgaar ogsaa af Ædruelighedskommissionens Betænkning. Det er altsaa ikke det, man tilsigter her, men man tilsigter at blive fri for de, om man saa maa sige, overtallige Beværtninger. Faar man for mange Beværtninger, hvor der udsænkes berusende Drikke, bliver Konkurrencen for skarp, og saa fristes man til at drive sin Beværtning paa en saadan Maade, at den let bliver et Arnested for Ulovligheder og et Samlingssted for løse

Eksistenser. Jeg vil minde om nogle Udtalelser, der kom frem paa Kriminalistforeningens Møde i København den 9. Oktober 1909. Der blev paa dette Møde, altsaa paa et offentligt Møde, der blev afholdt i København, af Politiet givet den Oplysning, at der i København findes ikke mindre end 122 Beværtninger, som man kan sige ere Tilhold for de saakaldte Bondefangere, og saa er man nok klar over, af hvilken Slags disse Beværtninger ere. Tænke sig, at der er ikke mindre end 122 af den Slags i København! Endvidere blev der oplyst, at der findes ikke mindre end 168 Beværtninger, der væsentligst leve af, at løsagtige Kvinder have deres Tilhold i dem. Jeg har intet Kendskab til disse Forhold, men naar disse Oplysninger ere givne paa et saadant Møde, mener jeg, at de lovgivende Forsamlinger have Lov til at benytte dem. Dette giver et tilstrækkelig klart Billede af, hvad det fører til at have et stort Antal af Beværtninger med Ret til Udsækning af berusende Drikke.

Naar der saa er Tale om, hvorvidt det vil være rigtigt at have en Bestemmelse som den, der er indført oppe i Landstinget, at vi skulle lade det Antal Beværtninger, der var den 1. Januar 1911, være Maksimum, maa jeg straks sige i Tilslutning til, hvad der blev fremsat af den ærede Minister, at det utvivlsomt er et for stort Antal Beværtninger, der er i Købstæderne, og det vilde være en Lykke ikke alene for Samfundet i dets Almindelighed, men for Byerne selv, om vi kunde faa dette Antal bragt ned. En og anden vil maaske sige: Hvordan i Alverden kan det gaa til, at de, naar Antallet er begrænset i deres Vedtægter, have et større Antal, end de selv have fastsat i deres Vedtægter? Jo, det er ganske naturligt, at man er naaet dertil, at de have faaet flere Beværtninger, end deres Vedtægter tillade. Det er en Følge af, at man efter en Højesteretsdom kom ind paa at drive almindeligt Værtshushold paa Gæstgiverborgerskab. Naar Forholdet er det, at Gæstgiverborgerskaberne ikke ere inde under Antalbegrænsningen i Vedtægten, og naar man kan løse Gæstgiverborgerskaber i stort Tal og paa disse drive almindeligt Værtshushold, vil man let forstaa, at der i